

Vergaderjaar 1989–1990

21 032

Wijziging van de Wet individuele huursubsidie ter verbetering op onderdelen van de mogelijkheden tot een zo doelmatig mogelijke uitvoering van die wet

Nr. 8

EINDVERSLAG

Vastgesteld 5 februari 1990

Na kennis te hebben genomen van de memorie van antwoord en de daarbij gevoegde nota van wijziging hebben twee fracties nog vragen en opmerkingen bij de vaste commissie voor de Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening¹ ingezonden. Met de beantwoording hiervan door de regering, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

1. Inleiding

De leden behorende tot de fractie van de P.v.d.A. konden met het voorliggende wetsvoorstel instemmen; zij achtten de individuele huursubsidie een dermate waardevol volkshuisvestingsinstrument, dat zij vergroting van de doelmatigheid ervan en het tegengaan van misbruik of oneigenlijk gebruik zoals in het onderhavige wetsvoorstel wordt beoogd, ondersteunen. Toch wilden de hier aan het woord zijnde leden nog een paar opmerkingen maken c.q. vragen stellen.

De leden van de fractie van D66 konden zich op veel punten verenigen met de voorstellen en spraken hun waardering uit over de in de nota van wijziging voorgestelde wijzigingen van de bepaling van het minimumtabelinkomen. Wel hadden de leden van de fractie van D66 nog enige bedenkingen en opmerkingen ten aanzien van de volgende punten.

In antwoord op vragen van het lid van de R.P.F.-fractie wordt gesteld dat de huidige tekst van art. 2, derde lid van de Wet IHS onvoldoende wettelijke basis biedt om gemeenten vóór het moment van toewijzing een passendheidsverklaring te laten uitbrengen in plaats van achteraf. De leden van de fractie van D66 vroegen waarom bij de nu voorliggende wijziging van de Wet IHS niet een dusdanige bepaling wordt opgenomen dat deze wettelijke basis wel wordt geboden. De betreffende leden vroegen tevens welke de bedoelde en onbedoelde effecten van een dergelijke aanpassing zouden zijn.

¹ Samenstelling:

Leden: Spieker (PvdA), Van Noord (CDA), Van Vlijmen (CDA), De Pree (PvdA), Schutte (GPV), Wolters (CDA), Lankhorst (Groen Links), De Korte (VVD), Schartman (CDA), Tommel (D66), Te Veldhuis (VVD), Jorritsma-Lebbink (VVD), Tegelaar-Boonacker (CDA), Van de Camp (CDA), Melkert (CDA), Koetje (CDA), Lonink (PvdA), Versnel-Schmitz (D66), Van Gijzel (PvdA), M. D. T. M. de Jong (CDA) en M. M. van der Burg (PvdA).
Plv. leden: Ruigrok-Verreijt (PvdA), J. H. van den Berg (PvdA), Boers-Wijnberg (CDA), Paulis (CDA), Castricum (PvdA), J. T. van den Berg (SGP), Eversdijk (CDA), Rosenmøller (Groen Links), Koning (VVD), Tuinstra (CDA), Ter Veer (D66), Van Heemskerck Pillis-Duvekot (VVD), Korthals (VVD), De Kok (CDA), Swildens-Rozendaal (PvdA), Verspaget (PvdA), Esselink (CDA), Van der Vaart (PvdA), Reitsma (CDA), Netelenbos (PvdA), Wolffensperger (D66), Leerling (RPF), Vreugdenhil (CDA), Vos (PvdA).

2. De wijzigingsvoorstellen

2.1. *Schrappen van uitzonderingsbepaling ten behoeve van bijstandsonvangers*

Het had de leden van de P.v.d.A.-fractie verbaasd dat kennelijk pas na het indienen van het wetsvoorstel bleek dat het laten vervallen van de ABW-code voor maar liefst 60 000 aanvragers met een inkomen op bijstandsniveau tot een onbedoeld structureel nadelig effect zou leiden. Is de voorbereiding van het wetsvoorstel niet zorgvuldig genoeg geweest of heeft het ontbroken aan afstemming met het ministerie van Sociale Zaken, zo wilden deze leden weten. Met de ingediende nota van wijziging konden zij instemmen. Zij vroegen echter in dit verband of de hieruit voortvloeiende meerkosten aan IHS-uitgaven (f 10 miljoen per jaar) geen aanleiding kunnen vormen om de ABW-code alsnog te handhaven. Zij hadden begrepen dat het enige argument om de code te schrappen is gelegen in vereenvoudiging van regelgeving, maar, zo vroegen zij, is zo'n vereenvoudiging f 10 miljoen waard. Voorts wilden deze leden weten of het juist is dat deze f 10 miljoen extra IHS uitgaven tot nu toe zijn betaald uit de ABW. Zo ja, ligt het dan voor de hand om dit bedrag endoogen binnen de IHS op te vangen? Voor 9000 aanvragers betekent het schrappen van de ABW code minder huursubsidie die wordt gecompenseerd door een aanvullende woonkostentoeslag op grond van de ABW. De leden behorende tot de fractie van de P.v.d.A. wilden weten om welk bedrag dit jaarlijks gaat en of zowel gemeenten als ABW-gerechtigden voldoende op de hoogte zijn van het fenomeen «woonkostentoeslag». Met andere woorden zal die toeslag in de praktijk ook worden aangevraagd c.q. verleend?

2.2. *Maximering servicekostenpost*

De leden van de P.v.d.A.-fractie hadden enige moeite met de interpretatie van de gegevens uit tabel 2. Betekenen de percentages onder het hoofd «nihil» dat in al die gevallen geen servicekosten worden gesubsidieerd hoewel daartoe een recht bestaat?

Uit de memorie van antwoord blijkt, zo merkten de leden van de fractie van D66 op, dat er in 1988 ongeveer 1900 ontvangers van individuele huursubsidie met meer dan f 25,- subsidiabele collectieve energiekosten per maand waren. Dit is een lager aantal dan in 1987 en dat wordt in de memorie van antwoord gedeeltelijk verklaard vanwege de gedaalde energieprijzen. Het leek deze leden echter niet onwaarschijnlijk dat de energiekosten de komende jaren weer zullen stijgen. Dit zou dan weer een stijging van het aantal subsidieaanvragers met meer dan f 25,- subsidiabele collectieve energiekosten tot gevolg kunnen hebben. Tevens wezen de leden van de fractie van D66 op acties in het kader van sociale veiligheid die kunnen leiden tot betere verlichting van openbare ruimten. Ook dit zou kunnen leiden tot hogere energiekosten.

Vanuit bovenstaande overwegingen zouden de hier aan het woord zijnde leden ervoor willen pleiten om de maximering van de subsidiëring van de energiekosten van de gemeenschappelijke installaties en de kosten van verlichting van collectieve ruimten niet op f 25,- maar op 30,- te stellen, mede gelet op het geringe budgettaire beslag.

2.3. *Incassobeleid*

Enige moeite behielden de leden van de P.v.d.A.-fractie met de discrepantie die ontstaat wanneer een te hoog vastgestelde huurprijs door de minister van VROM wordt verlaagd en de teveel betaalde huursubsidie

wordt teruggevorderd, terwijl de huurder niet de mogelijkheid heeft om met terugwerkende kracht huurverlaging aan te vragen.

Het was de leden van de D66-fractie gebleken dat de minister van VROM met terugwerkende kracht reeds verleende huursubsidie kan terugvorderen indien hij de voor de individuele huursubsidie in acht te nemen huurprijs verlaagt. Een vervolgens door de huurder aan te spannen procedure om de door hem/haar te veel betaalde huur van de verhuurder terug te krijgen, kan lange tijd in beslag nemen. Omdat het vrijwel altijd gaat om mensen met een laag inkomen, kan dit de betreffende huurder buiten zijn schuld in grote financiële problemen brengen. De leden van de fractie van D66 vroegen de staatssecretaris van VROM om zodanige maatregelen te treffen dat dit laatste voorkomen kan worden.

De fungerend voorzitter van de commissie,
Lankhorst

De griffier van de commissie,
Hordijk